

Indochine Union postale
Un an... 8000 Un an... 10000
Six mois... 5000 Six mois... 6000

ANNONCES LÉGALES

0850 la ligne de 6 points sur justification de 9 caractères quelle que soit la page.

ANNONCES COMMERCIALES
On traite à forfait

Dông-Pháp Thời-Bảo

NĂM THỨ HAI SƠ 111

NGÀY THỨ HAI

25 FÉVRIER 1924

Tổng-lý kiêm Chủ-Bút
NGUYỄN-KIM-ĐÌNH

Le Courrier Indochinois

東法時報

MOI TUÂN XUẤT BẢN 3 LẦN NGÀY THỨ HAI, THỨ TƯ, THỨ SÁU

BẢO QUẢN

71, đường Mac-Mahon, 71

SAIGON

Điện thoại (Téléphone)
Số: 324

Đông-Pháp Thời-Bảo
Mỗi năm... 8000 Mỗi năm... 10000
Năm... 5000 Năm... 6000
Mua báo phải trả tiền trước
Mười và theo số gửi cho
M. NGUYỄN-KIM-ĐÌNH
Rao báo về việc buôn bán hay là việc
xin thương nghị trước

MUỐN TRÁCH THIÊN NHAU PHẢI COI THEO LÚC

Con người sanh trong thế gian, sự trách móc nhau dễ ai cho khỏi, hoặc cha trách con, vợ trách chồng, anh trách em, bầu bạn trách nhau, ấy là tính thường ai ai cũng có.

Song người có độ lượng lớn thì tùy theo lúc mà trách. Còn người hẹp hòi, thấy đâu trách đó, chẳng nghĩ là lúc nào đáng trách lúc nào không đáng trách, mà nếu chẳng hay xét nét cho cùng, mà cứ trách lẫn nhau thì sao cho đáng.

Vì như mình muốn trách một người bạn của mình đều chỉ, thì trước khi mình phải nghĩ coi người bạn của mình đó, lâu nay tính tình an ở với mình tốt xấu rộng hẹp thế nào, cho kỹ đã, lại đang lúc đó gia đạo của người bạn mình ra sao, có thiếu thốn không, có việc chi buồn rầu lộn xộn hay không? Xét cho dù mọi điều như vậy rồi trách nhau mới đúng.

Như mình có một người cố hữu thân-bằng nào đó, mà bấy lâu ở với mình vườn tròn đầy đặn, bác-nước không xao, cho đến lời an tiếng nói không hề thiếu sót, mà nay gặp lúc suy vi, vạn vật điêu tàn, đang cơn rối rắm bấn loạn tâm thần, đầu óc mê mờ không nhắm, có làm không trung di nữa thì mình cũng chẳng nên trách móc.

Phải biết rằng: con người đang đời sống gian truân, và thời trôi chảy trong lúc đó là lúc tâm tình xao xuyến không định trí khôn, hoặc đang buồn việc đời chỉ đó, nên nghịch luận với mình, hoặc đang gian việc chi nên buồn tiếng vụn về thỏ lỏ với mình, thì mình cũng không nên trách móc nữa.

Nhưng chẳng phải trong việc anh em mà thôi, vợ chồng cha con cũng vậy. Gặp lúc trong nhà túng thiếu thiếu trước hụt sau, rồi bởi sự nghèo năng buồn bức đó, nó gây ra nhiều điều dứt bản cùng nhau, nếu lấy đó mà trách móc, cũng chưa mấy phải.

Nên muốn trách người phải lựa trong lúc đau nhà thông thả, cơm ăn ấm no, tâm thần định tĩnh, chứng đó mà có thiếu sót đều chỉ, thì trách móc nhau mới đáng.

Vì vậy người Quân-Trọng làm anh em bạn với Bảo-Thúc-Nha, lúc Quân-Trọng đang cơn thời cùng vận bị tính phải ra chàng, nơi không nhằm làm không trúng mà Bảo-Thúc-Nha chẳng cho bắt tãi, chẳng hề ràng buộc. Đến lúc đi buôn cùng nhau, khi chia lời, thì Quân-Trọng cũng lấy phần nhiều, mà Bảo-Thúc biết Quân-Trọng nghèo thiếu hơn mình, nên chẳng cho rằng tham. Quân-Trọng ba lần làm quan đều bị cách chức, cho là Bảo-Thúc chướng chướng cho là đó, vì biết rằng vận thời chưa đạt. Còn khi ra đánh giặc, thì

Quân-Trọng đi thì đi sau, còn chạy thì chạy trước, quân lính đều cười, mà Bảo-Thúc không cho là nhác, vì biết Quân-Trọng ở nhà còn có mẹ già, nên chưa dám liều mình vì nước, trả nợ làm trai.

Thật may mắn cho Quân-Trọng vô cùng! Chớ chi Quân-Trọng mà gặp một người bạn nào, thì biết bao những lời trách móc!

Vì vậy nên trong thế-gian có mấy người tri-kỷ, cho nên trong tình bằng-hữu thì Bảo-Thúc là tri-kỷ của Quân-Trọng, Đức Khổng-Tử là tri-kỷ của con Kỳ-lân. (Khi con Kỳ-lân hiện ra nơi Lỗ-quốc thì chẳng ai biết nó là con thú gì duy Đức Khổng-Tử biết nó là con Kỳ-lân.) Người Bá-Lục là thầy coi tướng ngựa, ngày kia đi chơi, gặp con ngựa Thiên-lý-mã, mà người ta không biết là quý, bắt đi kéo xe-muội. Bá-Lục hỏi mua đem về, nhờ đó mà thiên hạ biết con ngựa ấy là Thiên-lý-mã. Còn nước Sở người Biện-Hòa là tri-kỷ của cừu ngọc Bích trong hòn đá Kinh-san mà thôi, có đầu cho nhiều.

Song chữ tri-kỷ ấy chẳng phải dùng trong nghĩa anh em mà thôi. Thí như cha con em ruột rờ thấu nhau thì cũng gọi là phụ-tử nhi tri-kỷ (trong thì tình cha con, ngoài là on tri-kỷ). Con vua tôi như Tôn-Quôn với Châu-Du, Lưu-Bị cùng Triệu-tử-Luông, Quan-vân-Trường, là quân-thần nhi tri-kỷ. (trong thì nghĩa vua tôi, ngoài thì on tri-kỷ). Còn vợ chồng hay là anh em mà rờ thấu tâm thuật tính tình nhau thì cũng là phu-phụ nhi tri-kỷ, huynh-đệ, nhi tri-kỷ. Chớ chẳng phải chữ tri-kỷ, dùng có một phía với hậu bạn đâu, hề ai rờ thấu gan ruột tính tình mình ấy là tri-kỷ.

Nên làm người mà hay suy xét cho nhau, như lời tôi đã nói trên đây mới gọi là Tri-Kỷ.

T. V.

Công văn lược lược

THIỆN BỒ:

Thầy Trạng-hạng năm Lê-văn-Hoành và thầy Trạng-hạng năm Lê-văn-Muôn, đang dạy tại Sadeo, đặc lệnh đi tòng chánh quan Chử-thỉnh Trại-thỉnh.

Thầy Trạng-hạng năm Nguyễn-văn-Đại, đang dạy tại Sadeo, nay đặc lệnh đi tòng chánh quan Chử-thỉnh Trại-thỉnh.

Thầy Dương-bình-Trọng, Trạng-hạng năm đang dạy tại Sadeo, nay đặc lệnh đi tòng chánh quan Chử-thỉnh Trại-thỉnh.

CÁP BẢNG

Thầy Nguyễn-văn-Trọng và thầy Nguyễn-văn-Tuân, có bằng Tiến-lực đang cấp bằng chức Trạng-hạng năm Lê-văn-Muôn, đang dạy tại Sadeo, nay đặc lệnh đi tòng chánh quan Chử-thỉnh Trại-thỉnh.

Thầy Nguyễn-văn-Hàng, có bằng Tiến-lực đang cấp bằng chức Trạng-hạng năm Lê-văn-Muôn, đang dạy tại Sadeo, nay đặc lệnh đi tòng chánh quan Chử-thỉnh Trại-thỉnh.

Thầy Nguyễn-văn-Văn, có bằng Tiến-lực đang cấp bằng chức Trạng-hạng năm Lê-văn-Muôn, đang dạy tại Sadeo, nay đặc lệnh đi tòng chánh quan Chử-thỉnh Trại-thỉnh.

Thầy Nguyễn-văn-Như, có bằng Tiến-lực đang cấp bằng chức Trạng-hạng năm Lê-văn-Muôn, đang dạy tại Sadeo, nay đặc lệnh đi tòng chánh quan Chử-thỉnh Trại-thỉnh.

NGHỊ PHÉP

Thầy Cai-tổng hạng nhất Nguyễn-văn-Hoàng, có bằng Tiến-lực đang cấp bằng chức Trạng-hạng năm Lê-văn-Muôn, đang dạy tại Sadeo, nay đặc lệnh đi tòng chánh quan Chử-thỉnh Trại-thỉnh.

Thầy Trần-văn-Vinh, có bằng Tiến-lực đang cấp bằng chức Trạng-hạng năm Lê-văn-Muôn, đang dạy tại Sadeo, nay đặc lệnh đi tòng chánh quan Chử-thỉnh Trại-thỉnh.

VĂN-UYÊN

CÀM-HÙNG

Một đèn, một bóng, một mình ta.
Chênh chênh dóm song một thớ ta.
Lát đất bột mưa, tời khói mẹ.
Lơ thơ bóng cỏ chiều sâu cha.
Ngàn năm an giấc cùng non nước.
Muôn kiếp đeo sầu với cỏ hoa.
Chấn chừ cũ-lao lòng chênh nhỡ.
Nghiên bình tâm tãi bột châu sa.

GIA HUÂN CA

Lời Tựa

Vận trời năm thứ một ngàn.
Chấn trâm hăm bốn nước an dân giầu.
Ở đời nghĩ xét trước sau.
Đạo người ta phải rành rành như vậy.
Đạo ra như thế thì thấy dạy rằng.
Lâm người phải biết đạo bằng.
Cang thường luân lý siêng năng giữ gìn.

Trau dồi bổn tánh trong mình.
Cứ theo đạo vị tánh tình đúng sai.
Khi Thái giáo
Từ ngày mẹ mới thọ thai.
Thì đã dạy tự mẫu hoài dạy ra.
Mắt đừng ngoảnh kể gian tà.

LÀM NGƯỜI PHẢI BIẾT DÙ

Người sanh trên thế, dễ dàng mấy ai hay biết sự dữ, cứ lấy tâm lòng không biết nhàm của xét phàm mà xa vọng việc phước quí công danh cho tới bạc má thời. Rồi trên phương này hết hết đêm đêm ngày, màn thừng thì năm trực bắc bốn nam, thiên sâu, vạn bị, cho đến đời hình hồi tàn tàn, rồi dùng lung mồi, tọc bạc rầu rầu mà tất cảnh rồi số phần không có, cũng trở ra một giấc chiêm bao, rồi trở lại than trời trách đất, oán vận hờn thời. Người đường ấy chớ khàn quan xét coi quấy hay là phải. Sao chúng nghĩ như vậy cho thông thả tính thần an nhàn cân nhắc, mình có nhà ở mưa nắng dầm dãi, ăn ăn nói nói, năm năm chỗ thì hơn kẻ nay dựa chôn này, mai nương chốn khác, đập tuyết xông sương; mình có quần lành sạch to lụa dãi thay thì hơn kẻ vải rách rưới, chằm trước và sau; mình ăn no ngủ kỹ thì hơn kẻ uống ăn lấy cỏ, tới năm giặc ngã không yên. Hướng chỉ trời xanh trong loại người biết bao là đều rồi ra bệnh hoạn như là dui, củi, u, bần, ngày, điết, nghèo, ốm, khom lưng, cẳng và v. v. Những tật người nghèo ngặt ấy rất nhiều, song mình may mà đừng khởi thì chứng phải là có phước hay sao? Và lại trời sanh tướng mạo con người rất nhiều thứ: có thì thấy mặt thì biết là kẻ tàn tật, có thì thấy mặt thì biết là kẻ giàu sang, có thì thấy mặt thì biết là kẻ hiền nhân, có thì thấy mặt thì biết là kẻ bất nhân, có thì thấy mặt thì biết là kẻ ngu ngốc, có thì thấy mặt thì biết là kẻ thông minh, có thì thấy mặt thì biết là kẻ hiền nhân, có thì thấy mặt thì biết là kẻ bất nhân, có thì thấy mặt thì biết là kẻ ngu ngốc, có thì thấy mặt thì biết là kẻ thông minh.

II

Một ngọn đèn khuya với một mình.
Một mình lủi tới những lo quanh.
Trăm năm tâm sự đầu chong trắng.
Chấn chừ cũ-lao mây ngũ xanh.
Muôn đời lòng quở quở dục khách.
Tư bề cảnh lạ để cầm canh.
Tơ sầu mấy đoạn cùng ai gỡ.
Đám hồi non sông có thấu tình.

Lời dăm tiếng vạy cũng là đứng nghe.

Khi đi khi đứng phải đề.
Năm ngời chẳng kháp ép để một bên.
Vật ăn quấy quá chẳng nên.
Chiều không ngay thẳng chờ lên mà ngời.

Phân trong thái giáo đã rồi.
Phân ngoài cắt dục nghĩa thời vô cùng.
Bây lãnh ngàn dũ thương dung.
Cứ an cư mặc dạy chung pháp thường.
Miệng cho con dạy an khương.
Cao lương mĩ vị tại thương vị ti.

Hàng cây nhiều khúc làm chi.
Mặc mà tồn phước lộc gì mà ham.
Vây nên lời thế gian dăm.
Chữ thường là hạt tại làm ing cha.
Tuổi con vừa một hai ba.
Khuyến sau chịu vậy nó đã biết dăm.

Sân đây xin nhắc một tích xưa cho khản quan nhân làm. Ngày kia, đức Khổng-Tử nhân du trong núi Tây-vân gặp một Trưởng-già hơn 70 tuổi, ngời khải đim kiem mà coi bộ dương dương tự đắc vui vẻ lạ thường. Đức Khổng-Tử bèn lại thì hỏi về họ tên, thì ông Trưởng-già đáp rằng họ Vinh tên Khất-Kỷ. Đức Khổng-Tử mới hỏi tiếp rằng: Trưởng-già có việc chi đặc biệt coi nhân sắc hân hoan làm vậy? Khất-Kỷ đáp rằng: tôi có ba đứa con rất vui. Trối đời sanh muộn vật trong thế-gian chính có con người quí hơn hết mà mình được làm con người, chớ chi Tào-hóa sanh mình làm con trâu cho chúng này, con ngựa cho chúng cỡi thì cũng phải chịu chớ than vng rồi ai, ấy là một điều rất vui. Còn trong dăm, con người dốt ông có phần sang cả hơn đũa bà, mà may mình sanh làm dạng đơn ông là hai đứa rất vui; và lại kiếp của người tôi ở sống đến 70 tuổi, mà tôi đã được 70 tuổi ngoài, ấy là ba điều rất vui cho sự nghèo là việc thường của chúng thân vng rồi ai, ấy là một điều rất vui. Còn trong dăm, con người dốt ông có phần sang cả hơn đũa bà, mà may mình sanh làm dạng đơn ông là hai đứa rất vui; và lại kiếp của người tôi ở sống đến 70 tuổi, mà tôi đã được 70 tuổi ngoài, ấy là ba điều rất vui cho sự nghèo là việc thường của chúng thân vng rồi ai, ấy là một điều rất vui. Còn trong dăm, con người dốt ông có phần sang cả hơn đũa bà, mà may mình sanh làm dạng đơn ông là hai đứa rất vui; và lại kiếp của người tôi ở sống đến 70 tuổi, mà tôi đã được 70 tuổi ngoài, ấy là ba điều rất vui cho sự nghèo là việc thường của chúng thân vng rồi ai, ấy là một điều rất vui.

Vì vậy nên người xưa có nói: Trí tuệ tận tụy, bất tri túc là thời túc, chớ nếu không biết vui không biết đủ, có vọng cầu mãi mãi thì đâu có bao nhiêu cũng chưa phải là tham của con người.

T. M.

Hương-truyền

Mỹ và Nhứt sếp

sanh sự với nhau
Báo « Sunday Times » ở kinh-thành Hoa-sinh-Tông nói rằng: Nhứt-Bôn và Huê-Ky, có lẽ nay mai chi đây sẽ sanh sự với nhau; nguyên nhân là bởi Huê-Ky mới định ra luật hạn chế người ngoại-quốc đến cư ngụ bên Huê-Ky, mà bản ý là định hạn chế hết những dân Á-đông kiều-ngụ ở trong nước Huê-Ky.

Nếu người Huê-Ky định như thế, ấy là định đuổi hết mấy mươi triệu dân nhứt ở xứ California về xứ cũng vì việc này mà ba năm trước, sông giới ở Thái-bình-dương sắp dâng dâng lên, sau có hội nghị Hoa-sinh-Tông mới yên, nay lại khởi lên, thì chắc trong việc giao-thiệp của hai nước Nhứt Mỹ không khỏi sanh ra việc lợi thời

TRUNG-HOA CÁCH-MẠNG

(Tiếp theo)

Điều thứ ba mươi hai: Đại-tổng-thống quyền suất toàn quốc Lục-quân Hải-quân.

Điều thứ ba mươi ba: Đại-tổng-thống chế định pháp luật quan mà phải giao cho Tham-nghị-Viện quyết nghị.

Điều thứ ba mươi bốn: Đại-tổng-thống sai khiến các quan văn võ, mà phải dùng mạng quốc-vụ-viên, và dùng các đại-sứ các công sứ về ngoại giao mà phải đồng ý với Tham-nghị-viên mới được.

Điều thứ ba mươi lăm: Đại-tổng-thống phải đồng ý với Tham-nghị-viện, rồi mới nghị chiến hay nghị hòa, các lời giao ước.

Điều thứ ba mươi sáu: Đại-tổng-thống cử pháp luật mà nghiêm rằng.

Điều thứ ba mươi bảy: Đại-tổng-thống là Đại-biêu cho cả nước, phải chịu giao tiếp với các công-sứ của ngoại quốc.

Điều thứ ba mươi tám: Đại-tổng-thống đương bày ra những pháp luật giữa Tham-nghị-viện.

Điều thứ ba mươi chín: Dạng lãnh các điều ban thường công nghiệp, cũng ban khen kẻ khác.

Điều thứ bốn mươi: Đại-tổng-thống lập đại xá hoặc tha tội, hoặc thêm quyền bất tội. Nhưng đại xá phải có Tham-nghị-viện đồng ưng mới được.

Điều thứ bốn mươi một: Đại-tổng-thống phải chịu cho Tham-nghị-viện tra xét, xét rồi phải có lời cáo việc tâu lên tham-phán-quan chín người lập ra pháp-lệnh riêng mà phán đoán.

Điều thứ bốn mươi hai: Phó-tổng-thống vì lúc Đại-tổng-thống bỏ chức, hoặc mắc có chi không xem việc nước đương, thì thay làm trọn quyền.

CHƯƠNG THỨ NĂM (Quốc-vụ-viên)

Điều thứ bốn mươi ba: Quốc-vụ-Tổng-lý cũng các bộ Tổng-trưởng xưng là quốc-vụ-viên.

Điều thứ bốn mươi bốn: Quốc-vụ-viên giúp cho Đại-tổng-thống chịu lấy trách nhiệm.

Điều thứ bốn mươi lăm: Đại-tổng-thống ban bố pháp luật chỉ, ra mạng

lệnh chỉ, thì quốc-vụ-viên phải có phó thì mới được.

Điều thứ bốn mươi sáu: Quốc-vụ-viên và hủ-viên dạng quyền cải lấy nơi Tham-nghị-viện.

Điều thứ bốn mươi bảy: Quốc-vụ-viên chịu Tham-nghị-viên tra hạch, có lỗi thì Đại-tổng-thống phải bỏ chức, song phải giao cho Tham-nghị-viên xét lại một lần nữa.

CHƯƠNG THỨ SÁU (Pháp-viên)

Điều thứ bốn mươi tám: Pháp-viên Tư-pháp tổng-trưởng nhận mạng khác hơn Đại-tổng-thống, Pháp-quan cử pháp luật mà định.

Điều thứ bốn mươi chín: Pháp-viên thì cứ theo luật mà phân xử việc thừa kiện của dân. Việc hình việc hộ và các việc khác đều cứ theo pháp luật mà định.

Điều thứ năm mươi: Pháp-quan phân xử độc quyền, không được có quan trên can thiệp.

Điều thứ năm mươi một: Pháp-quan phân xử rõ trước mặt thiên-hạ, nhưng có điều chi bí mật thì phải hồi kín.

Điều thứ năm mươi hai: Pháp-quan đương nhận không được bớt lương, không được dời chức, nếu không có phạm luật thì không giải chức.

CHƯƠNG THỨ BẢY (Phụ-thêm)

Điều thứ năm mươi ba: Các-pháp này thì hành rồi, hàng trong mười tháng Đại-tổng-thống phải với quốc-hội, động gây dựng pháp-tuyên-cứ, do Tham-nghị-viện định đó.

Điều thứ năm mươi bốn: Hiến pháp trung-hoa Dân-quốc do quốc-hội chế định, hễ ban hành rồi thì các quan hết sức vâng chịu.

Điều thứ năm mươi lăm: Các pháp này bất luận là việc nào, trong Nghị-viên ưng chịu hai phần sắp lên mới được quyết định.

Điều thứ năm mươi sáu: Các pháp này hễ công bố rồi thì ai nấy phải thi hành.

(Đã bảy chương năm mươi sáu điều)

(còn nữa)

VIÊN-HOÀNH.

Máy bay thủ thành

Nước Anh hiện nay đang chế ra thứ máy bay dùng để đánh giặc, bay mau 310 kilômetres trong một giờ, và trong tám phút đồng hồ thì bay cao được 7 ngàn thước.

Thứ máy bay này có 500 mã-lực. Người Anh chế ra thứ máy bay cốt để bảo thủ thành Luân-Đôn của mình, phòng khi có máy-bay của nước nào đến đánh. Vì dụ bây giờ có nước nào đem một đội máy bay bay cao 7 ngàn thước, đến liệng trái phá xuống thành Luân-Đôn, thì lập tức máy-bay mà người Anh mới chế ra đây, bay vụt lên trong tám phút đồng hồ thì cao bằng các máy bay kia để đánh nhau, chớ không phải chậm chạp như các kiểu máy bay ta thường thấy ngày nay cứ bay lượn vòng vòng mãi rồi lại hồi mới lên cao được.

Bà công-chúa nước Anh Hoàng-tử nước Thụy-Điển (Suède) mới làm lễ thành-hôn cùng Công-chúa Louise Mountbatten là con vua nước Anh tại kinh-thành Luân-Đôn bà này là người lịch sự lắm.

Trong lúc chiến tranh, bà ra ứng mộ làm khản hộ (Infirmière) trong đội quân cứu-thương ở tỉnh Bourges. Ai cũng phải khen là người thao lược và hết lòng. Song về lúc ban đầu người ta còn có ý không tin bà một đời chắt.

Bà mới vào làm việc buổi sớm mai thì buổi chiều quan Thái-Y coi đội quân cứu-thương ấy muốn biết là người thế nào. Ông nghĩ trong bụng rằng một bà công-chúa vào giúp việc trong nhà thường thì làm được việc gì. Ông bèn ra khắp các phòng để tìm

công-chúa Louise Mountbatten. Thấy một cô khản hộ, đang quí gói xuống nước đang lau chùi ván lót một cách mạnh mẽ lắm; ông bèn hỏi:

— Đây có! Người ta nói rằng cô bà công-chúa đang vào giúp việc trong nhà-thương ta mà cô biết bà ấy là người thế nào xin chỉ giùm tôi với.

Công-chúa Mountbatten đáp lại rằng:

— Thưa ngài, bà ấy cũng là một người dốt mà tâm thường, tâm thường cũng như tôi đây vậy.

Sự sanh sản của một con ruồi Một nhà vận-vật học Huê-Ky tên là Howard tính ra rằng một con ruồi đẻ ra vào độ khoảng ngày 15 Avril nếu trứng nó đẻ ra đến nở cá, và nếu ruồi cháu, ruồi chắt nở ra, sống lâu cả không chết thì đến ngày 30 Septembre trong năm ấy, con, cháu và chắt của nó cộng lại 336.000.000 triệu con.

Còn cháu chắt chắt con ruồi ấy kể ra như sau này:

Đời thứ nhứt	2
Đời thứ nhì	120
Đời thứ ba	7.200
Đời thứ tư	432.000
Đời thứ năm	25.920.000
Đời thứ sáu	1.555.200.000
Đời thứ bảy	93.312.000.000
Đời thứ tám	5.598.720.000.000
Đời thứ chín	335.923.200.000.000

336.000.000 triệu! Thân thể con ruồi do được một phần. Nếu ta đem 336.000.000 triệu con ruồi nối đuôi lại với nhau, thì bề dài độ có 3.360 triệu kilômetres, nghĩa là 20 lần từ mặt đất lên đến mặt trời. Nên bây

Nay Linh cõ,
NGUYỄN VĂN - TRU,
Đường Gia-phủ số nhà
NGUYỄN VĂN ĐIỂN

38, Rue de Canton, 38, — CHOLON

CÓ BÀN CÁC THUỐC CAO ĐƠN HUỒN TÁN RẤT THẦN HIỆU NHƯ SAU NÀY:

4. Họ nên khỏe khoắn, dám lên chặn
ngồi ở bụi cây không được thông, thì

dùng của này mà Hoa thì đây là
nghiên.

Chia nhỏ ra là..... 0326

Giá mỗi gói 03 15. — 10 gói... 1240

GLA
Mỗi vé 100 LA . . . 1500
Mỗi vé n 0 LA . . . 0 30

Cảm mạo thường hay, mùa...

Còn tất trọng tháng tới 3 tháng
sống mỗi ngày 1 gói phân làm 2 lần
từ 4 tháng tới 12 tháng mỗi ngày một
gói. Từ 4 tuổi tiếp lên, mỗi ngày một
lần, mỗi lần 1 gói. Còn con út nhà
thường trước nó ăn chơi thì mỗi
ngày cho nó uống nửa gói, nếu vì
không trả thì trả đúng cả chừng bình
thường nó trong nhà.

Người thường mỗi bữa sớm ăn uống 3 bữa bỏ thân. Hãy nhìn chữ cái nhân **ÔNG-PHẬT**, hiệu NỮ Liên-Dương, thì mới phải là thật thiết kéo làm thơ gô.

040 744 041..... 08 16

300.000 quan

Như cây mưa trời đổ nước cũng lợi, không khi nào thiệt

120 lô	500.000	quan	250 lô	5.000	qua
130 lô	250.000	—	1.320 lô	2.000	—
140 lô	100.000	—	13.200 lô	1.000	—
150 lô	10.000	—	1.700.900 trái-don hoàn		
			lại làm	400	—

Nguồn cơ bản của nước dự trữ một số mặt chủ yếu như sau: nước mưa tại khu vực.

Các hồ chứa nước ngầm, không phải là nguồn phân bổ chủ yếu. Các hồ chứa nước mưa được phân bổ bằng các trạm chuyển nước, không phải là nguồn phân bổ chủ yếu. Các hồ chứa nước mưa được phân bổ bằng các trạm chuyển nước, không phải là nguồn phân bổ chủ yếu. Các hồ chứa nước mưa được phân bổ bằng các trạm chuyển nước, không phải là nguồn phân bổ chủ yếu.

Năm nào cũng có 15 Février, 15 Mai, 16 Août, 15 Novembre thì rất
các nhà nước từ các cuộc rút sổ lại thì đúng ngay 30 năm đến nhà
BANQUE NOUVELLE, 8 Rue Pappe, MARSEILLE, France

"Michel NGUYỄN-HIỆP-HÒA"

Prof. E. Ostrowski, Ouci E. Ostrowski

Có đồng sơn đỏ các thứ bàn, ghế, tủ, giường v. v. toàn bằng cây tre, cam-lai, gỗ và có đủ thứ vật-dùng Cam thạch lớn nhỏ và hình làm theo kiểu.

Bà hơn 15 năm nay các nơi đều nghe danh và được vua lòng công khen ngợi luôn. Có sẵn nhiều món rất xinh đẹp, để cho quý ông muốn chọn đồ khéo lạ. Muốn đặt đồ cho khéo và vừa ý, thì nên gửi thư thăm thương nghị với Xương-thọ-mặc này.

Đón tại biên

TRẦN-QUANG-NGHIÊM

FERRELL, Dominique, 30 200 (5th floor North Station)

OK Rev

Thị trấn này có từ lâu đời là CĂN ĐÔNG VÀ ĐỀN KINH như ĐẤT ĐỀN
BÔNG ĐỀN, QUẠT MÂY ĐỀN, ĐÀN Ủ ĐỀN van vãn và đồ cức KINH
ĐỀN THÁP BẢNG DẦU SÁNG VÀ DẦU LỬA CỎ MANG SÔNG VÀ HƯƠNG
TỪ LƯU BẮC KỲ.

Bà và bà con lễ giã rã.

Số 85-87 đường Marina - Cholon

ĐÁ NGON MÀ HẠP VỆ-SANH

Sự học-cửu đời nay, dần dần cũng chú trọng về phép vệ-sinh, mà nhất là các môn thực-phẩm.

Bồn hiện đã chế ra nhiều thứ bánh ngọt và trái cây mới lạ, hơn hai mươi món, đã ngon diệu thơm tho mà dễ ăn, không hư không ỉm, là một món ăn rất hấp-phép và sạch. Xã hội yêu đồng và bình-nghị các thứ thực-phẩm của bồn hiện đã làm cho là một môn thực-phẩm cao-thượng hơn các thứ bánh trái xưa cũ từ ngàn cổ.

Các tỉnh NINH BÌNH VÀ PHNOM-PENH ĐỀU CÓ TIỆM ĐẠI-LÝ.

*Bài diễn thuyết của Ông P. MONET
giảng tại H. V. N. T. N.
ngày 8 Octobre 1922*

(Tiếp theo)

Vậy anh em nên biết rằng những
lưu-thư-thư-lưu-anh-tiêu-An-nam-pháp
mười-triệu-vi-thiết-căn-hư-vấn-đề-học
thực-phần-thông, chỉ có cách học
những học-phần-đề-mới có thể
mang-triết-thuyết cho người thông-mệnh
biết-triết-thuyết, bèn luận, quả-quyết
thực-hành rồi ra-trước người-như
Anh em chú-nên cần-thị mà chỉ biết
cố-vực học-thiết là quan-trọng
của là sự-khó-cần-kíp, đều nói; phải
biết rằng sự-thi-đề chưa-phải là
mục-đích, ấy mới là một bước
thứ-như đố đặt tôi mục-đích
căn-bản-lưu-thư-anh-tiêu-An-nam-pháp
chưa-vì ở trong xã-hội, anh em cần

sự học thức có thể tới được. Nhưng anh em lại chờ coi cái chức-vị ấy chỉ là một lợi danh, mà anh em phải lấy đó làm đường giúp nước, đem hết tài-trí ra làm đầy-dủ chức-nghiệp để mà mang cho nước. Đó mới là cái mục-đích mà anh em phải theo đuổi, phải chú-thị đến luôn cho kiên-cố thành đạt. Vậy anh em phải hiểu-biết thế, thì anh em muốn khỏi làm một việc gì phải ra làm chức-nghiệp gì, xét đại-thể của chức-nghiệp ấy để quyết-định tri-hường, đem nước học-thức ở nhà trồng ra mà thi-nghiệm thực-hành, như vậy anh em phải có học-thức chín chắn, giỏi đương phò-thống thì mới có thể biết được người với đời ra làm sao, anh em mới không sai lầm xét đoán công-việc, vì rằng nên không biết các điều phò-thống, mình sống đến đời thì vu-tru mà mình sinh-hoạt ở đó, chỉ bô-bô cái nghề sinh-nhai, thì nhảm-giảm hẹp-hoít quá, anh em sẽ không tài nào hiểu-biết được những vấn-đề phải

giải-quyết, sự xét-đoán sẽ sai-lầm, tư-cách và nghề-nghiệp càng không được hoàn-hảo. Ở nước Nam ta như Đại-pháp khất-dân, được trở nên cường-thần như ý chúng tôi sẽ ngạc-nhiên, vì thế, dân anh em có những bực bội-tốt-nghiệp, nhưng cũng không khỏi được tự-trí-thức hẹp-hòi, sinh ra kiêu-ngạo, hai dòng tiền-tốt bị bần-tần. Như vậy rồi khi anh em mới thụ-nhập được, trong một ít lâu, những bài học trong nhà trường, đã tương-rang biết hết cả rồi, không nghĩ rằng em có vũ-trú-mong-mong mà anh em chưa trong thấy gì cả; cái thú kiêu-ngạo non-một dế sẽ làm cho họ mất phẩm-giá, rất đáng coi-cứu lại một bài hát cả dăng mô-mang tri-thức nhất tần mà tương-anh em không ngờ là có, và như vậy thì sẽ làm cho nước Pháp không tài nào thực-hành được cái chỉnh-sách quảng-dại dành cho hành cho anh em. Chỉ có một cách mô-mang luân-lý do đường khất-tri phổ thông là tuyện được cho anh em nó

Người hay, thành dân tốt, khai-khân cho anh em cái đức-sĩ-sắc-vũ-vệ-vô-dối mà anh em không nghĩ-tưởng đến, và sự khiến cho anh biết thêm-biết kinh-phục câu cách-quan quý-hoà này của đức Khổng-tử chung tôi sẽ thường nhắc-luôn-luôn: «Điền gì biết, mà hay rằng thì đó là biết; nhưng đến gì không biết, mà lại hay rằng không biết, thì mới thực là biết vậy». — Anh em lại nên xem qua mà nhận-lấy rằng sự mô-hoàng trí-thức phổ-thông cũng tựa lý cái cho những người cái để tưởng-thức. Anh em thường không biết: nếu anh em giỏi phổ-thông các-trí khi làm một bài luận hay một bài thi, người ta xem văn-bản, khác biệt ngay là người học rộng, anh em sẽ không nghĩ mà thấy có nhiều ý trong bài thì giống như ở một bài nào, dù-dễ thật kiến, đã giảng-sỹ ở trong một bài khác-thuyết. Hay là đọc sách ở ngoài nhà-trường. Thường những bài diển-thuyết, đọc sách đi coi hình-như và

thần, ấy là mà có ngày anh em được
lên-vụ-kiến-ba, rồi-sang được đến
bài người ta hỏi và các ông-quốc-chiến
bài của anh em sẽ biết là hay hay
bởi của một người khác không có gì
suy-nghĩ học-thức phổ-thông như anh
em, điều ấy xin như thế, không phải
hỗ-nghênh. Xin anh em miễn-trách cho,
vừa bắt đầu đến-thuyết mà tôi đã mở
ngay một đoạn chủ-thuyết dài quá
như thế. Nhưng vì bài này là bài
mở đầu tất cả chương-trình diễn-thuyết
trong hai năm; những điều này có thể
hỏi người, hẳn là không có ở trong
chương trình năm tháng, hoặc đến
như hay không là tùy ý anh em
chờ không có phép quan trọng trách
phải được người trẻ - nhỉ. Nhưng
chúng tôi tưởng rằng những bài
diễn-thuyết đó sẽ làm cho các-sinh
tên An-nam lưu-tâm chủ-y làm gương
là phạm-mộ cho các bạn thanh-niên.
Chúng tôi cũng đã trình-mô tả các
bực-thiếu-niên anh-tuấn sẽ hiểu biết
lời khuyên-vấn không vì cái tình kiêu-ngạo

đồng-ban vì kém đường giàu có, đã ra các số làm chức-vụ nhỏ hơn những nơi mà người anh-tuan có thể bị-vực bước lên. Vừa làm gương cho đồng-bào và lại cho mình, vậy những bậc anh-tuan đều có bốn phần hợp sức với chúng tôi ở đây. Nay chúng tôi hô-hào đến các bậc thiếu-niên ở trong này khai-trường điển-thuyết này, mong rằng việc hô-hào đó sẽ được mọi người vui lòng thấu-hiểu ra sức thực-hành.

(Sưu sẽ tiếp theo)